

Lagos (Portugal) 9 maart 2021 (37.05.86 N 8.39.68 W)

Bom tarde Vrienden, Familie en Hardlopers,

Haar onderkant had gewoon een beetje (veel) liefde nodig !! Pardon?

Afgelopen zomer was ik al een paar keer met duikbrik en snorkel onder haar buik langs geweest en ze had gewoon een baard !! Excuus me?

Dirty mind?

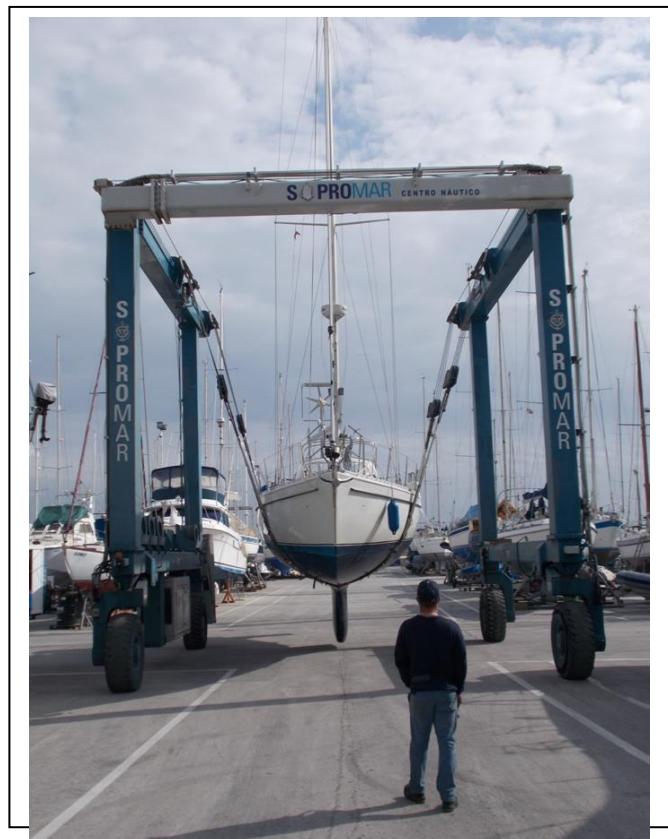
Nee.... onze Esperanza moest gewoon nodig het water uit om geknipt en geschoren te worden. Zodat we hopelijk dit voorjaar, fingers crossed, super snel naar Nederland kunnen zeilen.

Maar ja, de kant op ... makkelijker gezegd dan gedaan. Met de werf waren prima afspraken te maken. Echter, de Maritieme Politie moest, met het oog op de lock down, schriftelijke toestemming verlenen aan de Marina zodat die voor ons de brug mocht openen zodat we 200 meter!! verderop naar de werf konden.

verse lagen antifouling (aangroeiwerende verf) worden voorzien.

De romp gebleed en gepoetst. Gelukkig hadden we hulptroepen van de werf; Andre uit Georgië en Pedro uit Brazilië. Klein detail: 25% van de beroepsbevolking de Algarve is werkeloos!

En deze mannen konden er wat van met hun rolsteigertjes en moderne poetsmachines. Daar kun je gewoon niet tegen op, staand op een laddertje met een arm die er na een uur af lijkt te vallen.

Andre rechts en Pedro links. Je vertrouwt ze blindelings je portemonnee toe, toch?

En dan hadden we natuurlijk nog het grijze monster onder de kajuittrap: de motor! De filters en de olie moesten vervangen worden. Het liep allemaal gesmeerd tot dat Manuel, de monteur je raadt het al, uit Brazilië ... de waterpomp demonteerde om de impellor te vervangen.

Daarbij zag hij dat er een lager was uitgelopen en die lekte. Geen keus, deze moest vervangen worden. En waar moest dit onderdeel vandaan komen: Almere !! Wat waren we zonder DHL ... ongeloofelijk, binnen twee dagen was het er.

Manuel en ik communiceerden een beetje in het Portugees, Spaans en met handen en voeten en ... via de vertaal app op zijn smart phone!!
Het moet niet gekker worden !!

Manuel was nu met zijn gezin anderhalf jaar in Portugal. Het leven in de stad Sao Paulo was zo gewelddadig geworden dat ze daar gewoon weg moesten. Het leven was hier stukken beter en hij wilde graag met zijn gezin door Europa gaan reizen.

Ik tikte dat we naar Australië waren gezeild. Waarop hij schreef: Stoer. Jemig, dat vond ik toch wel heel leuk.

Je zal je wellicht afvragen; deed de schipper zelf nog wat? Zeker wel !!

Dit was de kans om aan boord te lakken. De kajuitvloer en de kajuit ingang moest nodig gedaan worden. Elke dag een laag. Daarom was het ook niet mogelijk om aan boord te blijven terwijl we op de kant stonden. Daarom had de schipperse een prima appartementje gehuurd dichtbij de werf.

En ze had het hartstikke druk met regelmatig met wat lekkers voor de internationale werkploeg bij de Esperanza te komen kijken, hardlopen en een masterclass broodbakken te geven op een ander Nederlands schip wat deze zomer hoopt naar de Carieb over te steken. En niet geheel onbelangrijk, haar uiterste best te doen om op twee kleine elektrische kookplaatjes een twee sterren diner klaar te maken!!

Maandagmorgen eruit en vrijdagmiddag er weer in. Het was krap, maar het is gelukt. Mede dankzij het super team!

Ze is strak geworden. Het verblijf in het beauty resort aan de Algarve heeft haar duidelijk goed gedaan. Klaar voor mooie mijlen!!

Vrienden, jullie zijn weer helemaal bij.

Até a vista

Carla & Han
s/v Esperanza